

Ընկնա սրբոց զխանոց արհեստ զաննն ի փորմ՝
 Լոկ ճշմարիտ պատշաճ ծանեայ զայս ինչ զործ.
 Եւ կամիմ նախ՝ զոր յայժ աստուիկս ըզգամ՝ սէր. —
 Բայց ոչ զաննն, այլ որ յԱստուածն է յընկեր,
 Գեղեցկութեան տարփամ — Ըստոյց զեղ և զարգ՝
 Հոստույնն պատկերն է յիս պանեայ անաղարտ,
 Ուրախանայ ըզձամ — Եղէջ միշտ ուրախ՝
 Թէ լոկ բարին իցէ իմ կէտ և թիւրախ,
 Պատուիլ սիրեմ — Եւ ճշմարիտ ինն պատիւ
 Յաշտ լուսեց ոչինչ զործեց անպատիւ:
 Յանկամ լինել հոգ բարեկի և հարուստ:
 — Աստուծոյ շնորհքն եւեթ նա ինչք անկորուստ:
 Յայժ փափագեմ փառաց — Ո՛ր փառք անկապուտ՝
 Քան խելզ մըտաց անխալթ, սիրտ սուրբ, շուրճնն
 [անսուտ,
 Թաղաւորել կամիմ — Աննին թէ տիրեմ՝
 Քան զամենայն իշխան հըզոր և մեծ հմ,
 Աստուծոյն ցանկամ — Եւ քալ իսկ լիցիմ՝
 Թէ Թոթափեմ զըզմբս անկաղք և հզեմ,
 Խաղաղութիւն խնդրեմ — Եւ նա զըտցի ոչ
 Թէ շըտաննին ըզու, կարծիք, կիրք յուզոյ:
 Սիրտ իմ տենայ միխթարութիւն և սփոփանս:
 — Գաղէ՛ թէ զայգ կամարի զնշտ և զգործանս:
 Եւ քան զամեն, Երջանկութիւն, քեզ ցանկամ
 — Երջանկութիւն է զոչ Հոստույնն կամեակամ
 Այս ինն լիցի շնորհուրդ յամեն նոր տարի.
 Ի կեանս ու ի մահ՝ զայս ընտրեմ մասնն բարի:
 Մարտ 1874

Տէրն որ տարեբար քոյնն պայծառ
 Պարագարգեաց զաշխարհիս ժիւր,
 Ջի դրանաւ անցէ նայտ առ իւրա՝
 Յուլի է շուրս ետ զերկրից կիւ,
 Եւ շուրս մնանի զերկրից կամար:
 Ուրդէս ի բիւր ականս յրտակ
 Շողայ յայնք արեւ մալուր.
 Եւ յառապարէջ քո փայլունակ
 Ընդ խաճ կոնակս և ոսկեհուս
 Թըլիս վարել լուսոյ վըտակ:
 Ազատ ու արձակ իբր ըզխորհուրդ
 Մանրակ վշրիս զարթայից նաւս.
 Եւ զարթագինդ ի յարձակուրդ
 Հնազանգ վեկին որ զքեզ վարեաց՝
 Առ ձայն նորին լոկ կաս անդուրդ:
 Անշափութեան չըքեզ պատկեր,
 Անք ի մկանունս քո վէտ ի վէտ .
 Եւ միտք յափանց յափանս յերբ՝
 Ի զուր խնդրէ զծիր քո և կէտ
 Ուղէս ի նոյն յանունն եթեր.
 Քո վե՛ն մոռնիւն քաղցրազօղանջ
 Գունշեցուցեալ զվէմս որ յեղ սնդ,
 Մերթ է ի սէլն որ քեզ նաւանջ
 Խորեւ զեփիւս ի կեղ մարմանդ՝
 Օրհասական մընչէ թառանջ:

ԼԱՄԱՐԻՆ

Յ Յ Յ

ՄԱՆԿԻԿՆ ԵՒ ԶՈՒԱՐԹՈՒՆՆ

Յ

Ա. Ռ. Ե. Ո. Վ.

Մինչ ի բարձուէ զանաւանդին
 Նարնջինի 'տըթ' քալարեր
 Սըվանն յալապդ ի խոր խորին
 Ընտաւանգն գիրիւ ըտառեր,
 Ջի՛ քաղցր ինն զայ ընդ ծով քոյնի:
 Թիւրկապուտ յանախ յակաս,
 Ահ սէր քոյնի՛ ծով՝ քալարոյս,
 Առ խաղաղի զոգիս կզկաթ.
 Յալապդ յերբ փակեմ առ լոյս
 Ըզգոյտեալ աչացս արատ:
 Իբրեւ նըմոյզ կեղանամբոյ
 Եւ անարձակ թողաւ յարշաւ,
 Ի կայս ուրեք միշտ շով և դոյր՝
 Պատեալ փրփուր զիմ նաւակաւ
 Քըլչն տանիս նանկ յանդոյր:
 Ո՛հ, որորեմ որոր որոր,
 Ահ որորեմ ծով ըմանկիկ
 Որ սիրէ զքեզ ստիւր ըտոր.
 'Ի որոյ գըտանք լուրք և մայրիկ
 Եղեն ի աղայ ստից ցայսդ:

Հանանչազիկ հընտակ զուարթուն
 Յորդանին յեղր կարկառ
 Թըլէր զերնի ըզգէմս նորուն
 Իբրեւ յալակ առուի պայծառ.
 Նըմանաւորալ ինն, ո՛հ, ասէր,
 Մանկիկ լըքնաղ, նկ երթիցուց,
 Եւ բարեբաստ լինիլ ընկեր.
 Ձէ քեզ արժան երկիրս անշուք,
 Ուր խնդութիւն չիք անաղակ
 Ոչ նշտութիւն ողայ անվշտ.
 Ուր հընունաց ձայն տխրունակ,
 Ուր և զըտանք նաւանն միշտ.
 Ձիք անդ երբեք տուն անկեակամ,
 Եւ ոչ մի որ պարէ և խաղա՝
 Ի խաւարուտ սաստե մըրբկաց
 Անն զպաղտեանս որ անյաւաղ.
 Մի՛ և ըզքո հակառ պայծառ
 Հոգք և աղէտք նարնի ի խոռվ.
 Կամ պղտորէ՛ արդաստեաց ծանր
 Ըզկապուտակ աշաղջ ծով:

Մի՛ սպալու մի՛, այլ թո՛ղցես դու
Ընդ իս յանհունն յայն՝ ասպարէզ,
Քանդի՛ր զաւուրս կենաց զնացու՛:
Ձայն՝ Տեալութիւնն խնայեաց քեզ՛:

Մի՛ զպատմանն ոք տխրադին
Համակեցէ՛ր ի քում՝ յարկի՛ր,
Այլ ընկալի՛ր զժամ՝ քո յետին
Իբր ըզկայրկեանս քո նախկին.

Փայլեցնն անդ՝ զէւրջ անմըրուր,
Մի՛ յայնանցի անդ տիւ՛ շիրմին.
Ու՛մ՝ իբր ի քո տիւն՝ է մաքուր՝
Ձեք՝ զեղեցիկ քան զօրն յետին.

Եւ թօթափնալ զթխքն ճերմակ՝
Ի քնակարանս յաւերժ թըռուռ
Յասկըն զայս՝ զտարթնանն կրեւտակ.
Հէ՛զ մայր, որդին քո... միանաւ.

ԲՐԳՈՒԼ

Յ Յ Յ

Ա Ռ Մ Ի Մ Ա Ռ Ն

Ձեփիւս է շուշ թեանով
Ելո՛ւք մերժեաց զեղծմունս,
Ձեքեաց երկիր ըզծաղկունս.
Դանան ընաւք ոչ զանայ լուկ
Իմ ձիծանունի.

Ընկերք նորուն ուխտապալք
Յառաւուռն ողջոյն զան.
Երամք նոցին ման ի ման
Ըզմաս լընաւ անապակ
Քերեսալ երազ.

Ո՛վ դու նախկն նեաղէտ,
Աղէ ասա եբբ զայցես
Սփոփել ըզսիրտս ի քո տես՝
Բացակայիք անկաւէտ
Կալով ի խէթ.

Քանի՛ խեղամք քալ՝ զխես
Եբբ ընդ երկինքս երկին.
Եբբ ըզփոփելիկ քո՛ ծղկն
Յօղամանակ կարմրատես
Ինձ ցուցանաւ.

Բաստ՝ իբր առ իս երկանիկ
Գացես և ոչ առ ունիք.
Գող նամարունք էաք մեք,
Նոյն մեղ ձեղունն էր յարկիկ
Եւ նոյն նացիկ.

Եբբ յաշտարակ մեք բերիք.
Աղիկն ազու մառանցի,
«Ի բարձր, ասէր, յայն կացի
Նըստի՛ր զուսանն յերգս յերիւր
Ընդ ձիծանն իւր».

Կիսարցիկ յարամամ
Սպասէ քեզ իմ պատանան,

Ո՛վ քեզ կացէ՛ր անդ խափան.
Կամ թի՛ղցէ՛ր քո բարեկամ՝
Տէր ոք զժկամ.

Ձեռ, չես դու ինձ ուխտապանց.
Այլ մի՛ անդեղք ժառա մաղի
Ըզմանաբերն էարկ զիլ
Քեզ ձիծանունիք իմ անայց
Յ՝աննել քում՝ դարձ.

Կամ պարտասեռալ ի թռչանս
Յանուն ծովուն ասպարէզ
Ի դոյզն նանչիստ խնդրել քեզ՝
Գողցէ՛ր նաւազն ի դարման
Ա՛րկ արգելանաւ.

Ձեռքդ չերկեաւ իւղախն այն.
Յանուրէ՛ր կնէ՛ր նաւակին.
Ձի տան շարն է լամին
Որոց քեզ՝ նաւ նուիրական՝
Սփնն ինչ գնան.

Այլ, ո՛հ, ի դաշտս արդ արձակ
Պըստեղք ըզհեա զան ծաղկանց,
Հեղէ՛ր ամանն օրազանց.
Եւ յոյս անոյց զգոյգ դիմակ՝
Նուաղի նամակ.

Ձայն իմ զուարթուն և կայտառ
Յերգս արդ աբխուրդս բերի.
Դրժող, մեռեալ կամ զերի՛,
Ըզքո կորուստ սրտաւոր
Լացէ՛ր ներբար.

ԲՐԳՈՒԼ

20 Ն

(Հ. ԱՄՇԱՆԻ)

Մուգեմ որ ես իմ սիրարծարեմ հոգիով
Անշամի Յիշատակին քմար բերեմ.
Քըմար բերեմ, երբ էութիւնս գիւթեմքով
Հայ «Յուշիկ»ներն և «Նընազ»ներն կ'որորեմ.

Պատմութեանս, սիրտս որ ըմպեց, ըստեղծի՛չ
Նահապետի սիրտ-սպիրտն ըրց մեկտար,
Այլ ևս արքած՝ ամհուրդն յամուրցի
Իր լոյս կեանքով, կը մերըողէ ամաղաբ

«Հիմ չաւատքի», «Հայ Բուսակի», «Սիսուամնի»,
«Այրարատի» հըսկայ, հըսկայ շարքերու,
Միտքը հըսկայ, ամման համեմարը-արփի՛.

Արդ կը բերեմ պաշտամունքով մ'առլըցուն,
Փոխեմ քմարի, իմկարկունով ձօնելու.
Սիրտս այս գարուն ամհուրդն ըսքախում.

ՏԻԶԻ